

За младъ загорецъ, за Драгоманинъ!

/Спуска се и залавя, която е прѣдъ нея/

Койка. Коя е? Да се обади!

Всички. Познай дѣ!

Койка. / Като я пипа по главата/ Ирина!

Всички. Честитъ Драгоманинъ, Ирино моме!

Малина. Видите, че свети Георги право казва.

Ирина. Че ти отъ гдѣ знаешъ?

Малина. Видѣхъ те азъ, когато....

Матина. Сега ще бѣде вързана Ирина.

/Връзватъ Ирина за очи/

Всички пѣятъ: Ой, свети Георге, ой офчарино,
На моя касметъ - Какъвъ ще бѣде?

Ирина. Която хвана - въ манастиря
расо ще носи - дни ще оплаква

/Спуска се и хваща Калина/.

Калина. /Съ смѣхъ/ А, Свети Георги право не казва.

Здравка. То се видѣло, че тази вечеръ на никоя не излиза право
касметя, ами.....

Малина. Хайде тогази друго гаданне да ви кажа.

Здравка. Хайде да извикаме Захарина. На нея Змея може да под-
скаже.

Ирина. /Камо Здравке/ У-у! Каква си пѣкъ ти, Здравке!

Здравка. Че какво! Тѣй си е. Не е ли змѣйна!

Ирина. Че отъ гдѣ си разбрала?

Здравка. Какъ! Мръкне ли се и мѣсецъ изгрѣй - тя ще излѣзе на
чардака и ще гледа, гледа мѣсечината до като залѣзе.

Калина. Че азъ като гледамъ всѣка вечеръ мѣсеца - Змейна ли
сѣмъ?

Здравка. Не мари Калино.....

Калина. Какъ хубава е нощъ, кага изгрѣе мѣсеца! Я излѣзте вед-
нажъ да погледате - ще видите.... Тѣй замисленъ, мълчаливъ
мѣсеца се спрѣлъ надъ село, сѣкашъ иска нѣщо да продума....
Пѣкъ като го гледа, гледа човѣкъ и се вслуша - сѣкашъ ноцъта
почва да говори.

Всички я слушатъ съ увлечение.

/Страхотно малчание./